

Arrest

nr. 196 782 van 18 december 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. VAN DEN BROECK
Haachtsesteenweg 55
1210 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 24 juli 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 juni 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 september 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 oktober 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. PARMENTIER *loco* advocaat M. VAN DEN BROECK en van attaché X, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U beweerde de Ethiopische nationaliteit te bezitten, afkomstig te zijn uit Addis Ababa en te behoren tot de etnie Oromo. Op 10 februari 2006 diende u een eerste asielaanvraag in, bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Deze asielaanvraag werd door de Dienst Vreemdelingenzaken op 28 maart 2006 onontvankelijk verklaard. U tekende beroep aan bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS). Op 4 december 2006 nam het CGVS een bevestigende beslissing van weigering van verblijf.

U diende een beroep tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring in tegen de beslissing van het CGVS doch uw beroepen werden verworpen bij arrest van 26 augustus 2010. U keerde niet naar uw land van herkomst terug.

Op 10 februari 2012 diende u een tweede asielaanvraag in bij de Dienst Vreemdelingenzaken, die u stoelde op dezelfde verklaringen als die u in het kader van uw eerste asielaanvraag aflegde. U voegde hier aan toe dat u deelnam aan demonstraties en vergaderingen georganiseerd door de Ethiopische gemeenschap in België tegen de Ethiopische autoriteiten. Daarenboven stelde u in België bedreigd te zijn door agenten van de Ethiopische autoriteiten omwille van het dragen van sportkledij waarop "Oromiya" staat. Het CGVS nam op 17 april 2014 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming. Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bevestigd op 2 september 2014. U keerde niet naar uw land van herkomst terug.

Op 17 november 2014 diende u een derde asielaanvraag in waarbij u verklaarde niet terug te zijn gekeerd naar uw land van herkomst. In kader van uw derde asielaanvraag haalde u aan nog steeds niet terug te kunnen naar Ethiopië omdat uw problemen, die u in kader van uw eerdere asielaanvragen aanhaalde, nog steeds actueel waren. Als lid van de Union Of Oromo Students in Europa (UOSE) nam u deel aan demonstraties. U vreest dan ook nog steeds de autoriteiten in uw land van herkomst, naar aanleiding van uw activiteiten. Op 13 januari 2015 werd besloten uw derde asielaanvraag niet in overweging te nemen.

U keerde niet naar uw land terug. Op 29 juni 2016 diende u een vierde asielaanvraag in. U verklaart deel te hebben genomen aan demonstraties en meetings van de Oromo-gemeenschap tegen de Ethiopische overheid. U werd ook bedreigd door de Ethiopische autoriteiten.

Ter staving van uw vierde asielaanvraag legt u een medisch en psychologisch verslag van Constats, een verslag van uw psycholoog, een begeleidende brief van uw advocaat waarin algemene informatie over de situatie van de Oromo's in Ethiopië geciteerd wordt, een brief van de Belgische Oromo Gemeenschap en foto's neer.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

In het kader van uw voorgaande drie asielaanvragen werd reeds geoordeeld dat er geen geloof gehecht kon worden aan uw problemen en uw politieke activiteiten in Ethiopië. Ook werd vastgesteld dat uw politieke activiteiten in België – deelname aan demonstraties en aan vergaderingen – een opportunistisch karakter bezitten en niet het gevolg zijn van een geëngageerd politiek activisme. De documenten, door u neergelegd in het kader van uw huidige asielaanvraag, doen geen afbreuk aan deze eerder gemaakte vaststellingen. Het attest van Constats betreft de lichamelijke en psychologische schade die u zou hebben ondergaan tijdens uw twee detentieperiodes. Naast de vaststellingen betreffende uw problemen en uw politieke activiteiten in Ethiopië, gemaakt in het kader van uw vorige drie asielaanvragen, kunnen er nog bijkomende opmerkingen gemaakt worden die de geloofwaardigheid van uw beweerde detentie door de Ethiopische autoriteiten ondermijnen. Zo is het opvallend dat u in het kader van uw eerste asielaanvraag op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde dat u zich bij een demonstratie voegde, dat de politie op de demonstranten schoot, dat u vervolgens met stenen begon te gooien en dat u uiteindelijk voor de tweede maal gearresteerd werd (verklaring DVZ 06/11019, p. 13). Ook tijdens het interview op het CGVS zegt u over dit incident: "we gingen naar buiten toen we schoten hoorden, we sloten ons aan bij de manifestatie en gooiden met stenen" (CGVS 06/11019, p. 21). Tijdens het interview op het CGVS in het kader van uw huidige asielaanvraag zegt u echter dat de politie jullie school binnenstormde en dat u en de andere studenten nog binnen het schoolcomplex waren wanneer jullie gearresteerd werden, terwijl de demonstratie 200 meter verderop aan de gang was (CGVS, p. 11 en 12). Dat u dergelijke tegenstrijdige verklaringen aflegt over de omstandigheden van uw tweede arrestatie – ook al zou dit reeds vele jaren geleden zijn gebeurd – doet ernstig twijfelen aan de geloofwaardigheid van uw beweerde arrestatie.

Voorts kan u ook geen overtuigende verklaringen afleggen over uw ontsnapping tijdens uw tweede detentie. Zo verklaarde u op de DVZ in het kader van uw eerste asielaanvraag dat de gevangenen op de politie vuurden waarna u uit de vrachtwagen sprong, waarin u op dat moment werd vervoerd, en wegrende (DVZ 06/11019, p. 13). Echter, wanneer u gevraagd werd hoe het kwam dat de gevangenen gewapend waren zegt u vervolgens plots te denken dat het de politie was die schoot op de gevangenen (DVZ 06/11019, p. 13). Wanneer u op het CGVS gevraagd werd over deze confrontatie tussen politie en gevangenen te vertellen zei u dat u niet wist wat er gebeurde en voegde u er nog louter aan toe dat er geschoten werd en dat iedereen vervolgens uit de auto sprong (CGVS 06/11019, p. 22).

Dergelijke vage en tegenstrijdige verklaringen over uw ontsnapping doen verder twijfelen aan de geloofwaardigheid van uw problemen in Ethiopië.

Verder dient gezegd over het attest van Constats dat het opmerkelijk is dat u pas tien jaar nadat uw eerste asielaanvraag geweigerd werd en nadat u nog eens twee asielaanvragen indiende een dergelijk document neerlegt. Voor u dit verslag verkreeg zou u nooit eerder geprobeerd hebben om een dergelijk medisch verslag te bekomen om uw relaas te onderbouwen (CGVS, p. 8).

Hoe dan ook, de beschreven fysieke letsels kunnen op eender welke wijze opgedaan zijn doorheen uw leven. De vaststelling dat u nooit eerder geprobeerd heeft een medisch attest te bekomen om uw asielrelaas te staven ondersteunt dit. Dit medische attest heeft dan ook slechts bewijswaarde indien dit gepaard zou gaan met geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval is.

In het verslag van Constats en in het attest van uw psycholoog wordt nog melding gemaakt van psychische problemen die u zou hebben opgedaan als gevolg van uw detentie. Nergens uit deze attesten of de hierin vermelde symptomen kan echter worden afgeleid dat u ten tijde van het gehoor op de DVZ of op het CGVS met dermate ernstige psychische problemen kampte dat u niet bij machte was om te worden gehoord en om in dit kader volwaardige verklaringen af te leggen of die een belemmering vormden voor het naar voor brengen van een duidelijk en gedetailleerd relaas. Zelf heeft u ook op geen enkel moment in uw asielprocedure meegedeeld niet in staat te zijn tot het afleggen van een gehoor. Verder dient hierover gezegd dat een louter psychologisch attest, opgemaakt door een psycholoog, waarin wordt gemeld dat u zou lijden aan een post-traumatische stressstoornis, op zich onvoldoende is om de vastgestelde ongeloofwaardigheden in uw verklaringen in het kader van uw vier asielaanvragen ongedaan te maken. Net als fysieke letsels kunnen psychische problemen immers op eender welke manier en op eender welk moment in uw leven zijn opgedaan, waardoor een dergelijk psychologisch attest slechts enige bewijswaarde heeft indien dit gepaard zou gaan met geloofwaardige verklaringen.

U verklaart verder nog dat u persoonlijk bedreigd wordt door de Ethiopische autoriteiten (CGVS, p. 10). Echter, gezien u uw politieke profiel in België niet aannemelijk kan maken kan getwijfeld worden aan uw bewering persoonlijk gevolgd te worden door de Ethiopische autoriteiten vanwege uw deelname aan demonstraties. Dat deze persoonlijke dreigementen zouden komen van een hoogstaand persoon in de Ethiopische overheid – u staft dit met foto's van hem met de eerste minister en met de "president van de regio" – die gekend is door de Ethiopiërs in België doet nog meer twijfelen.

Uw melding dat u, sinds uw vorige asielaanvraag, aan nog meer demonstraties en meetings van de Oromogemeenschap heeft deelgenomen – u staft dit met foto's – doet geen afbreuk aan de eerder gemaakte vaststelling me betrekking tot uw deelname aan deze evenementen. Het is niet ernstig de Ethiopische veiligheidsdiensten dermate te onderschatten door te menen dat zij het verschil niet kunnen maken tussen de duizenden Ethiopiërs in het buitenland die om opportunistische of persoonlijke redenen meelopen met allerlei manifestaties en de persoonlijkheden die effectief een bedreiging vormen voor het regime of de fundamenteën van het regime. U toonde niet aan dat u in de negatieve aandacht stond van de Ethiopische overheden vóór uw vertrek uit Ethiopië daar in het kader van uw eerste asielaanvraag geargumenteed werd dat u het niet aannemelijk kon maken dat u werkelijk de politieke oppositiepartij Kinijit steunde en dat u werkelijk politieke activiteiten voor Kinijit zou gehad hebben (zie bevestigende beslissing van weigering van verblijf dd. 4 december 2006). Het is niet onmogelijk dat de Ethiopische ambassade op de hoogte is van uw acties in België, maar u maakt niet aannemelijk dat zij u als een gevaar zouden beschouwen voor het Ethiopische politieke systeem, niet in het minst omdat u niet geaffilieerd blijkt met een bepaalde politieke partij – uw zogenaamde lidmaatschap voor de Union Of Oromo Students in Europa werd niet geloofwaardig geacht – doch activiteiten frequenteerde van allerlei verschillende oppositiepartijen. Noch uit uw verklaringen noch uit hetgeen wordt neergelegd kan blijken dat u overleg pleegt met de leiders van de oppositie, of enigszins uw handelingen coördineerde in het belang van de oppositie. Uw voorgehouden politieke activiteiten komen dan ook voor als louter geprogrammeerde eigengereide handelingen. U maakt niet aannemelijk dat personen met een gelijkaardig profiel als het uwe bij een terugkeer naar Ethiopië gevaar zouden lopen.

U legt ook nog, via een begeleidende brief van uw advocaat, rapporten neer over de huidige situatie voor Oromo's in Ethiopië en foto's van slachtoffers van de repressie van het Ethiopische regime. Hierover dient gezegd dat dit louter een algemene situatieschets is van uw land en geen ondersteuning biedt aan uw individuele relaas. Wat betreft de algemene situatie voor Oromo's in Ethiopië dient gezegd dat het louter behoren tot de Oromo-etnie op zich onvoldoende is om een persoonlijke vrees voor vervolging aan te tonen. Uit de door uw advocaat neergelegde informatie, waarin sprake is van arrestatie van politieke leiders en activisten, wordt niet gesproken over een vervolging van personen louter en alleen omwille van hun behoren tot de Oromo-etnie, de grootste etnische groep in Ethiopië.

Gezien u uw problemen en uw politieke activiteiten voor uw vertrek uit Ethiopië en uw politieke profiel in België niet aannemelijk kan maken kan u ook niet aantonen bij terugkeer persoonlijk onder de negatieve aandacht van de Ethiopische autoriteiten te zullen vallen.

Over de brief van de Belgische Oromo Gemeenschap dient gezegd dat een brief met een dergelijk gesolliciteerd karakter – met als enige doel uw problemen te bevestigen aan het CGVS – op zich de geloofwaardigheid van uw beweerde problemen en politieke profiel niet kan herstellen.

Gezien het geheel van de bovenstaande vaststellingen heeft u niet aannemelijk gemaakt Ethiopië te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of omdat u een reëel risico zou lopen te worden geconfronteerd met de doodstraf of executie, of met foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Bijgevolg moet u zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus voorzien in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet worden geweigerd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker beroept zich in een enig middel op de schending van artikelen 48/3, 48/4 en 48/7 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet), de zorgvuldigheidsplicht en de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker gaat eerst in op zijn activiteiten in België. Hij stelt dat hij zich gedurende tien jaren niet aflatend heeft ingezet voor de Oromo-gemeenschap en wijst erop dat er vele elementen in het dossier zijn waaruit blijkt dat zijn politieke engagement oprecht is. Hij verwijst daarbij naar zijn verklaringen voor de asielinstanties, bij de psycholoog en bij Constats. Tevens wijst hij op de vele stukken die hij neerlegde over zijn politieke engagement in België. Hieruit blijkt dat hij een actieve rol heeft bij de protesten van de Oromo-gemeenschap in België, zichtbaar aanwezig is op bijna elke activiteit en op de foto staat met bekende oppositiefiguren. Zo vertelde hij over zijn ontmoeting met dr. Merera en toonde hij foto's van hen samen. Verzoeker wijst op informatie over de situatie van dr. Merera.

Verzoeker wijst erop dat zijn verhaal aansluit bij dat van vele andere Ethiopiërs, ook erkende vluchtelingen. Bij anderen leidde een gelijkaardig verhaal wel tot een erkenning. Verzoeker begrijpt niet waarom men geen onderzoek doet naar mogelijke spionage vanuit de Ethiopische ambassade.

“Verzoeker kent tenslotte zeer goed de organisaties die zich bezighouden met de rechten van Oromo's in België en Europa en hun werking. Hij is immers al jarenlang actief lid en neemt deel aan vergaderingen en activiteiten.

De kennis van de zaak en de situatie van de Oromo's is duidelijk niet ingestudeerd, maar ligt verzoeker nauw aan het hart. Dit blijkt duidelijk uit de vlotheid waarmee verzoeker hierover vertelt, en uit het feit dat hij er spontaan zeer vaak op terugkomt.

Hij kent de namen en functies van belangrijke oppositieleiden, zowel in Ethiopië als in het buitenland en is op de hoogte van andere belangrijke feiten, zoals bij voorbeeld het protest van de winnaar van de olympische spelen, die het Oromo-gebaar maakte, en waarmee hij op de foto staat.

De bewering dat het engagement van verzoeker opportunistisch zou zijn, is echter een conclusie die op geen enkele objectieve observatie is gestoeld. Het is een blote bewering en zij vindt geen enkele grondslag in het administratief dossier.

Verzoeker antwoordde immers uitvoerig, correct en doorleefd op elke vraag met betrekking tot zijn politiek engagement. Geen enkel objectief element toont aan dat zulks niet zo is.

In elk geval dient vastgesteld te worden dat verwerende partij geen motivering geeft over deze conclusie. Het is voor verzoeker dan ook onmogelijk zich te verdedigen, daar verzoeker niet weet waarom of gebaseerd op welke observaties of redenering zij tot deze conclusie komt.

(...)

Verwerende partij onderzoekt niet de vrees van verzoeker, maar maakt loze beweringen en onderschat zelf de veiligheidsdiensten van Ethiopië. Er wordt bovendien geen enkel objectief element, verslag of informatie aan het dossier gevoegd, dat de bewering van verwerende partij over de Ethiopische veiligheidsdiensten, noch over het gevaar van wie in het buitenland politiek actief is, ondersteunt.

Hieruit kan niet afgeleid worden hoe rigoreus de Ethiopische veiligheidsdiensten zijn en welke mate van engagement voor de zaak van de Oromo in hoofde van een asielzoeker als "gevaarlijk" kan worden gepercipieerd door de Ethiopische overheid zodat hij of zij een gegronde vrees voor vervolging omwille van zijn of haar politieke overtuiging aannemelijk zou kunnen maken.

(...)

In casu gebeurde er echter geen enkel onderzoek, laat staan een grondig onderzoek naar de specifieke omstandigheden of naar de mogelijke reactie van Ethiopië.

Een niet gefundeerde bewering over de Ethiopische overheid geldt niet als een grondig onderzoek naar de omstandigheden en de mogelijke reactie.

Tenslotte dient opgemerkt te worden dat de bewering dat verzoeker een opportunistische opposant is, niet alleen onjuist is, maar bovendien niet relevant.

De vraag die zich stelt is, is Ethiopië op de hoogte van oppositieactiviteiten in het buitenland, en vervolgt zij buitenlandse opposanten bij terugkeer."

Verzoeker verwijst naar informatie waaruit blijkt dat Ethiopië ook in het buitenland Oromo-vluchtelingen wenst te vervolgen. Uit deze informatie blijkt dat de Ethiopische veiligheidsdiensten zich uitermate interesseren voor buitenlandse opposanten, in het bijzonder Oromo, en dat zij er niet voor terugschrikken om wie onvrijwillig wordt teruggestuurd naar Ethiopië op te sluiten en te folteren.

Verzoeker wijst op de situatie voor Oromo. Zelf werd hij reeds twee keer gearresteerd in het kader van protesten tegen de overheid. Hij is ernstig getraumatiseerd omwille van hetgeen hij meemaakte in Ethiopië en vreest dat hij opnieuw gearresteerd zal worden als terrorist.

Verzoeker benadrukt dat zijn activiteiten in België niet worden betwist en stelt dat het vertrouwen van de Belgische overheid in het feit dat de Ethiopische autoriteiten hem niet zullen arresteren onterecht is. De onderdrukking van de Oromo is bijzonder gruwelijk en beperkt zich niet tot leiders van de beweging. Recente gebeurtenissen in Ethiopië tonen dit duidelijk aan. Verzoeker citeert uit algemene informatie over de situatie voor Oromo in Ethiopië. Eveneens benadrukt hij dat de Oromo gemeenschappen in de diaspora de alarmklok luiden over de teruggestuurde vluchtelingen. Verzoeker verwijst naar informatie waaruit blijkt dat Ethiopiërs in het buitenland in de gaten gehouden worden op grote schaal in de gaten worden gehouden door Ethiopië. Volgens verzoeker is het zeer waarschijnlijk dat de Ethiopische overheid kennis heeft van zijn jarenlange oppositieactiviteiten in België en is het niet waarschijnlijk dat hij niet gearresteerd zal worden. Verzoeker zal een terugkerende Oromo zijn die in Europa deelnam aan Oromo-protesten tegen de regering. De kans is groot dat hij zal worden gearresteerd. Verzoeker citeert uit algemene informatie over de situatie voor (dissidente) Oromo. Hij vreest te worden gearresteerd en opnieuw te worden gefolterd.

Verzoeker gaat vervolgens in op het neergelegde verslag van Constats. In dit kader voert hij aan: *"Verzoeker woont intussen al tien jaar in België en heeft nooit kunnen aantonen dat hij slachtoffer is van foltering tijdens zijn detentie in Ethiopië.*

Verzoeker werd op een bepaald moment opgesloten in een gesloten centrum met het oog op verwijdering. Hij stond op dat moment al op de wachtlijst van de VZW Constats. Dit idee kwam van de psycholoog, die tevens expert is terzake.

Het rapport dat gevoegd wordt, werd na onderzoek in het gesloten centrum opgemaakt.

Dit rapport toont duidelijk aan dat verzoeker gefolterd werd. Volgens de geijkte methodes van het Istanbul-protocol werd een diepgaand onderzoek gedaan door een specialist.

Deze komt tot de niet te negeren conclusie dat de littekens en psychologische problemen van verzoeker het gevolg zijn van folteringen in Ethiopië.

Het gaat onder meer om vele littekens op de voetzolen, een typisch gevolg van foltering, dat niet op een andere manier verkregen kan worden.

Verwerende partij echter, is een andere mening toegedaan over de littekens en psychologische problemen van verzoeker.

Zij is geen specialist, noch roept zij de hulp van een specialist in als tegenexpertise. Zij vindt eenvoudig dat verzoeker niet gefolterd is, daar "Hoe dan ook de beschreven fysieke letsels kunnen op eender welke wijze opgedaan zijn doorheen uw leven. "

Het rapport zegt over alle littekens dat zij consistent, zeer consistent of typisch zijn met de beschreven folteringen en zelfs, wat betreft de vele littekens op de onderkant van de voeten dat zij, niet op een andere manier dan door foltering verkregen kunnen zijn.

Het rapport van de expert van Constats VZW concludeert dan ook terecht:

(...)

Verwerende partij kan niet op de manier die zij hanteert in de bestreden beslissing het omstandig rapport van de VZW Constats van tafel vegen. Zij kan wel een tegenexpertise laten doen om aan te tonen dat de bevindingen van dr. (C.) niet correct zijn. Dit deed zij niet.

Nochtans zijn folteringen in gevangenissen in Ethiopië zeer veel voorkomend, hetgeen blijkt uit de vele mensenrechtenrapporten die hierover rapporteren, waarvan velen in dit verzoekschrift geciteerd worden. Indien twijfels blijven bestaan nadat de asielzoeker coherente verklaringen of documenten heeft naar voren gebracht, is het aan de asielinstanties om de twijfels te ontkrachten (EHRM, N. A. t. Verenigd Koninkrijk, 17 juli 2008, § 111; EHRM, R.J. t. Frankrijk, 19 september 2013, § 36), in het bijzonder door zelf de authenticiteit van de documenten te verifiëren, of via een medische expertise (EHRM, R.C. t. Zweden, 9 maart 2010, § 50-53).

Verzoeker verwijst naar het aanvullend schrijven van dr. (C.), die het medisch verslag opstelde.

(...)

Ook met betrekking tot de psychische problemen van verzoeker, gaat het niet op om de uitgebreide en gefundeerde bevindingen van twee experts met één zin van tafel te vegen. Beide specialisten geven de redenen aan waarom zij concluderen dat de psychische klachten "zeer waarschijnlijk" interfereren met het compleet, coherent en consistent asielrelaas.

Gelet op de inhoud van de attesten, het diepgaand onderzoek dat eraan vooraf is gegaan en de graad van specialisatie van beide opstellers, is de reactie van verwerende partij, onbegrijpelijk en onredelijk.

Met betrekking tot de timing van het Constats-verslag gaat het CGVS wel heel ver in haar subjectieve interpretatie. Het feit dat verzoeker er zelf nooit aan dacht om zulk verslag te laten maken, toont volgens haar aan dat er sprake is van ongeloofwaardigheid.

Daarmee betwist zij nogmaals de expertise van de arts van Constats. Bovendien is zulke redenering totaal onlogisch. Waarom zou verzoeker geloofwaardiger zijn mocht hij meer kennis hebben van elke organisatie die mogelijkwerijs asielzoekers kan helpen.

Verzoekers advocaat bracht de elementen aan die aantonen dat de redenering van het CGVS de bal mislaat. Echter werd met deze argumentatie geen enkele rekening gehouden.

Ook de psycholoog, aanwezig op het interview als vertrouwenspersoon, wees de interviewer hierop. Echter in de beslissing werd duidelijk geen rekening gehouden met de gegeven verklaring.

Verzoeker was na zijn eerste asielprocedure totaal van de kaart. Hij kwam op straat terecht en leed aan ernstige psychische problemen.

Jarenlang doolde hij rond, was hij depressief en wist hij niet van welk hout pijlen maken.

Het niet geloofwaardig worden geacht, is voor iemand die folteringen meemaakte ongelofelijk zwaar om te dragen. Dit maakt een tweede trauma uit.

Verzoeker kwam uiteindelijk bij een psycholoog terecht, waardoor hij stilaan terug een woonst en dagbesteding kon opbouwen.

Het is uiteindelijk ook niet verzoeker zelf, maar de psycholoog van verzoeker die de VZW Constats kende, en voor een afspraak in het gesloten centrum zorgde,

Zeer weinig vluchtelingen zijn experts vluchtelingenrecht, noch kennen zij de procedures, organisaties en mogelijkheden. Verzoeker is zijn psycholoog, die zich ten volle inzette voor verzoeker, dan ook heel dankbaar. De psycholoog is ervan overtuigd dat verzoeker is gefolterd en dat hij onterecht een negatieve beslissing kreeg in zijn asioldossier. Hij heeft zich geëngageerd om te helpen bewijzen te verzamelen. Dit is een uitzonderlijke hulp, waardoor verzoeker in staat was bijkomende bewijzen bij te brengen.

Als er één instantie de oorzaak is van het jarenlang onwetend blijven over de mogelijkheid om een verslag te maken, is het wel verwerende partij, die verzoeker nooit op de mogelijkheid tot het bijbrengen van een medisch attest heeft gewezen, hoewel hij van bij het eerste gehoor bij DVZ heeft gewezen op de bestaande littekens als gevolg van de folteringen die hij onderging.

Het CGVS heeft de samenwerkingsplicht geschonden."

Verzoeker geeft vervolgens een algemene uiteenzetting omtrent de bewijslast en de samenwerkingsplicht in asielaanvragen. Hij verwijt verweerder dat er geen medisch attest werd gevraagd en dat vereerder hem er niet van op de hoogte bracht dat dit nuttig kon zijn in zijn dossier. Verzoeker verwijst verder naar zijn verklaringen tijdens het gehoor bij het CGVS. Eveneens wijst hij op de verklaringen van zijn psycholoog en vertrouwenspersoon tijdens het gehoor.

"Verzoeker kan niet verweten worden dat hij niet op de hoogte was van het bestaan van de organisatie Constats VZW. Er is maar één zulke organisatie in België, deze is Franstalig en heeft enorme wachtlijsten.

Hoe de "laattijdigheid" van het rapport de inhoud ervan ondergraaft, wordt niet gemotiveerd.

Tenslotte is het bizar om aan verzoeker te verwijten dat hij bewijzen bijbrengt van zijn relaas."

Verzoeker wijst op rechtspraak en rechtsleer en geeft een uiteenzetting over de erkenning van de waarde van medische attesten bij de beoordeling van asielaanvragen, in het bijzonder wanneer deze een verband aantonen tussen de symptomen en gebeurtenissen beleefd in het land van herkomst of wanneer de psychologische toestand een impact kan hebben op de mogelijkheid van een persoon om een coherent asielrelaas uiteen te zetten. Verder wijst hij op hetgeen UNHCR stelt en op de inhoud van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet omtrent de omkering van de bewijslast. Tevens haalt hij rechtspraak van het EHRM en van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen omtrent medische attesten aan. Bij betwisting moet volgens hem een nieuw onderzoek plaatsvinden door een expert met minstens een gelijkwaardige expertise als de dokter van Constats. Verzoeker vraagt om de bestreden beslissing minstens te vernietigen opdat er een nieuw gehoor kan plaatsvinden, in de aanwezigheid van een arts-expert.

Verzoeker gaat vervolgens in op de motieven inzake de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas. Over de aangehaalde tegenstrijdigheden inzake zijn tweede arrestatie, doet hij gelden:

“Wat er gebeurde is het volgende:

Verzoeker was op school, in het klaslokaal. Op een bepaald moment hoorde men in het klaslokaal het geluid van de aan de gang zijnde betoging. De studenten verlieten het klaslokaal en gingen naar buiten. De studenten manifesteerden op de "speelplaats" of binnen de compound van de school. Een aantal van hen probeerden over de hekken van de compound te kruipen om naar de echte manifestatie te gaan. Verzoeker deed dit niet.

De studenten hoorden schoten, en vreesden (wisten uit ervaring) dat er op de manifestanten werd geschoten.

Intussen was de politie ook rond de compound van de school aanwezig. Een aantal studenten, waaronder ook verzoeker, begonnen met stenen te gooien naar de politie.

Er werd door de politie op de studenten geschoten en de politie kwam de compound binnen om de manifesterende studenten te arresteren.

Dit relaas is correct en komt overeen met alle verklaringen van verzoeker.”

Verzoeker verwijst voorts naar zijn verklaringen tijdens het gehoor bij het CGVS. Tevens wijst hij op informatie waaruit blijkt dat Oromo-protesten vaak plaatsvinden in schoolgebouwen. Eveneens verwijst hij naar informatie omtrent arrestaties op scholen en universiteiten en de manier waarop de overheid wil voorkomen dat er aldaar protesten uitbreken. Ook in 2005 gebeurden zulke zaken frequent. Het verhaal van verzoeker stemt overeen met objectieve informatie.

Verzoeker ziet voorts niet in waarom zijn verklaringen over zijn ontsnapping na zijn tweede detentie tegenstrijdig en vaag zouden zijn. Hij kon ontsnappen door de chaos waardoor hij uit de vrachtwagen kon springen. Omdat hij in de vrachtwagen zat, kon hij niet zien wat er juist gebeurde. Bijgevolg mogen er geen verdere details van hem worden verwacht.

Betreffende eventuele inconsistenties, wijst verzoeker voorts op het schrijven van dr. C., de arts van de vzw Constats. Verweerder hield bij de beoordeling van het relaas geen rekening met het kwetsbare profiel en de psychologische problemen van verzoeker, die zeer uitgebreid werden geattesteerd door de psycholoog. Verzoeker stelt dat de diagnose van de psycholoog niet wordt betwist, wijst op de symptomen van PTSD en geeft aan dat verweerder de diagnose niet zonder tegenexpertise in vraag kan stellen. Derhalve moet er rekening gehouden worden met de symptomen. Verweerder deed dit echter niet. *“Integendeel gaat men ervan uit dat concludant ongeloofwaardig is, gebaseerd op vorige beslissingen, waar men echter niet over de informatie over de PTSD beschikte, en over zeer minimale inconsistenties (als men de bevindingen van het CGVS al zo kan noemen).”*

Verzoeker gaat voorts in op de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. In dit kader verwijst hij het CGVS dat de veiligheidssituatie in Ethiopië onvoldoende werd onderzocht. Gelet op de mensenrechtensituatie in Ethiopië, vindt verzoeker dit merkwaardig. Verzoeker wijst op informatie over de onderdrukking van de burgerbevolking, met name de Oromo, door de Ethiopische regering.

“Verzoeker vreest dat hij gearresteerd zal worden bij terugkeer, en gefolterd zal worden.

Hoewel Ethiopië zijn grenzen hermetisch gesloten houdt voor vrije media en voor NGO's, is er toch voldoende informatie die aantoonst hoe gevaarlijk de onmenselijke repressie van de Ethiopische overheid voor de burgers is.

(...)

Verzoeker dient als Oromo de subsidiaire bescherming te krijgen.

Uit het Amnesty international rapport 'Bedause I am Oromo. Sweeping repression in the Oromia Région of Ethiopia' blijkt dat wie in het vizier loopt van de overheid, maar ook elke andere Oromo, zeker de jonge mannen, zeer veel risico lopen om gearresteerd te worden:

(...)

Er is geen specifiek profiel voor wie gearresteerd kan worden.

Verzoeker vreest echter extra gevaar te lopen, nu hij jarenlang in het buitenland heeft gewoond en bovendien steeds actief is gebleven in de Oromo-beweging.

Na arrestatie komen ze in gevangenissen terecht, waar foltering dagelijkse kost is.

Er is niet veel informatie bekend over wat er gebeurt met teruggekeerde Oromo-vluchtelingen in Ethiopië.

In Ethiopië zijn mensenrechtenorganisaties met de handen gebonden, en kunnen geen rapporten gemaakt worden die kritiek uiten op de regering. Internationale organisaties komen het land niet in.

Verzoeker is een jonge man, die in het Westen heeft verbleven. Hij werd reeds gearresteerd in 2005. Verzoeker verwijst naar het rapport van Amnesty international (p. 24):

(...)

Het feit dat hij Oromo is, maakt verzoeker verdacht.

Opnieuw uit het rapport van Amnesty International (p. 24):

(...)

Verzoeker werd reeds twee keer gearresteerd. Als gevolg daarvan blijft hij in gevaar:

(...)

Het is duidelijk dat Ethiopië een wreedaardige dictatuur is, die de Oromo onderdrukt op een zeer barbaarse wijze. Verzoeker wenst af te sluiten met de woorden van de vluchtelingen officer Amnesty International:

(...)"

2.2. Ter staving van zijn betoog, voegt verzoeker een aanvullend schrijven inzake de medische expertise bij het verzoekschrift (bijlage 3).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

3.3. De huidige asielaanvraag betreft verzoekers vierde asielaanvraag. In het kader van verzoekers eerste asielaanvraag werd bij beslissing van 4 december 2006 van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, opgenomen in het administratief dossier, geoordeeld dat (i) verzoeker niet aannemelijk maakte dat hij in zijn land van herkomst de politieke partij Kinjit zou hebben gesteund en politieke activiteiten had; (ii) hij evenmin aannemelijk maakte dat zijn vader lid was van en activiteiten voerde voor voormelde partij; (iii) hij bijzonder weinig toelichting kon verstrekken over de activiteiten van zijn vader; (iv) het bijzonder bevreemdend was dat hij over diens lidmaatschap van en activiteiten voor Kinjit niets vermeldde bij de DVZ; (v) hij leugenachtige verklaringen aflegde over zijn leeftijd en zich ten onrechte trachtte voor te doen als minderjarige; (vi) ingevolge het geheel van de gedane vaststellingen de geloofwaardigheid van zijn vervolgingsrelaas op losse schroeven kwam te staan.

Het beroep tegen voormelde beslissing werd verworpen bij arrest nr. X van 26 augustus 2010 van de Raad van State. Ook dit arrest is opgenomen in het administratief dossier.

Gezien het beroep tegen voormelde beslissing door de Raad van State werd verworpen, dient deze beslissing als definitief en vaststaand te worden beschouwd.

3.4. In het kader van verzoekers tweede asielaanvraag werd bij beslissing van 17 april 2014 van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, opgenomen in het administratief dossier, geoordeeld dat verzoekers voorgehouden politieke activiteiten in België indertijd gefabriceerd voorkwamen en waren ingegeven door opportunisme.

Er werd vastgesteld dat verzoeker geen uitgesproken politiek profiel had in België en i) dat hij alhier geenszins blijk gaf van een verregaand activisme; ii) dat zijn inhoudelijk beperkte en zeer algemene politieke medewerking in België niet meer was dan een opportunistisch engagement; iii) dat hij – gelet op de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn vluchtmotieven – niet aantoonde dat hij bij vertrek uit Ethiopië in de negatieve aandacht van de Ethiopische autoriteiten stond en dat, zo al aangenomen zou kunnen worden dat deze autoriteiten op de hoogte zouden zijn van zijn activiteiten in België, hij niet aannemelijk maakte dat zij hem als gevaar voor het politieke systeem zouden beschouwen en zouden willen vervolgen, iv) niet in het minst omdat hij niet geaffilieerd bleek met een bepaalde partij doch activiteiten frequenteerde van allerlei verschillende oppositiepartijen. Voorts werd vastgesteld dat hij geenszins aantoonde v) dat hij overleg pleegde met de leiders van de oppositie of enigszins zijn handelingen coördineerde in het belang van de oppositie.

Ook in het kader van het beroep tegen de voormelde beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bij arrest nr. X van 2 september 2014 besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus. In dit arrest werd onder meer vastgesteld dat verzoeker zijn beweerde lidmaatschap van het ECB totaal niet aannemelijk maakte en werd de voormelde beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen voor het overige integraal bevestigd.

Verzoeker diende tegen voormeld arrest van de RvV geen cassatieberoep in bij de Raad van State. Derhalve is dit arrest in kracht van gewijsde gegaan en geniet het, voor wat betreft de hierin gedane vaststellingen, gezag van gewijsde.

3.5. Verzoekers derde asielaanvraag werd op 12 januari 2015 afgesloten met de beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, opgenomen in het administratief dossier. In deze beslissing werd vooreerst vastgesteld dat verzoeker geen afbreuk deed aan de tijdens zijn eerdere asielaanvragen gedane vaststellingen. Verder werd hierin geoordeeld dat verzoeker andermaal niet aannemelijk maakte dat de Ethiopische autoriteiten hem als gevaar zouden zien voor het politieke systeem, niet in het minst omdat hij niet geaffilieerd bleek met een bepaalde politieke partij. In dit kader werd vastgesteld dat zijn lidmaatschap van de UOSE ongeloofwaardig was. Eveneens werd geoordeeld dat opnieuw nergens uit bleek dat verzoeker overleg pleegde met de leiders van de oppositie of enigszins zijn handelingen coördineerde in het belang van de oppositie, alsmede dat zijn voorgehouden politieke handelingen voorkwamen als louter geprogrammeerde, eigengereide handelingen.

Gezien verzoeker tegen deze beslissing niet in beroep ging, wordt ook deze beslissing geacht niet-betwist en vaststaand te zijn.

3.6. Verzoeker baseert zijn onderhavige, vierde asielaanvraag op de volgende nieuwe elementen: enkele medische attesten, een aantal foto's en een brief van de Belgische Oromo-gemeenschap (administratief dossier, map 'documenten'). Bij het verzoekschrift voegt hij bovendien nog een toelichting bij de medische attesten (rechtsplegingdossier, stuk 1, bijlage 3). Aan de hand van medische attesten en de neergelegde toelichting bij deze attesten betoogt hij dat zijn reeds in het kader van zijn eerste asielaanvraag ongeloofwaardig bevonden problemen alsnog aannemelijk zijn en tracht hiermee afbreuk te doen aan de indertijd gedane vaststellingen.

In dit kader dient echter vooreerst te worden opgemerkt dat verzoeker zijn huidige, vierde asielaanvraag niet kan aanwenden om een vorm van beroep in te stellen tegen de beslissingen en arresten die in de loop van zijn eerdere asielprocedures werden genomen en gevelde tenzij de nieuwe elementen een ander licht werpen op zijn eerdere verklaringen. Echter, indien verzoekers initiële vluchtmotieven berustten op de waarheid en indien hij indertijd werkelijk dermate ernstig zou zijn gefolterd en getraumatiseerd zoals hij thans voorhoudt, had hij dit kunnen en moeten melden en aantonen in het kader van zijn eerdere asielaanvragen; zeker in zijn tweede en derde asielaanvraag toen hij reeds bekend was met de asielprocedure en hij omringd was door advocaten die hem begeleid hebben bij zijn pogingen tot het verkrijgen van een verblijfvergunning in België op andere gronden dan internationale bescherming, doch ook daar niet op medische gronden. Het is dan ook niet ernstig, en het doet manifest afbreuk aan de bevindingen in de neergelegde attesten en toelichting, dat verzoeker heden, twaalf jaar na datum, plots voorhoudt ten tijden van zijn eerste asielaanvraag dermate getraumatiseerd te zijn geweest ingevolge foltering dat hij niet bij machte was om volwaardige verklaringen af te leggen. De Raad stelt vast dat verzoeker hiermee zijn asielverzoek wenst te medicaliseren en hij de beoordeling ervan uiteindelijk bij de psycholoog of arts tracht te leggen en niet aan de asielinstanties en beroepsinstanties die hiertoe wettelijk verplicht zijn.

Waar in het schrijven van 17 juli 2017 van Constats geklaagd wordt dat “*nogal vaak geringschattend wordt gedaan over psychologische rapporten*” -een uitspraak die aan de opsteller hiervan wordt gelaten-, kan een psychologisch rapport niet als alleenstaand worden gezien binnen een asielaanvraag. Het maakt deel uit van het geheel van de elementen die voorliggen ter beoordeling van de nood aan internationale bescherming en het gewicht dat hieraan wordt gegeven dient dan ook bepaald te worden binnen dit geheel.

3.7. Verzoeker verstrekt geen dienstige uitleg voor zijn bijzonder laattijdige neerlegging van deze stukken en betoog. Geheel ten onrechte tracht hij de verantwoordelijkheid voor het niet eerder neerleggen van bewijzen omtrent zijn medische problemen, bij verweerder. De Raad benadrukt dat een persoon die verzoekt om internationale bescherming de plicht heeft volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over de asielaanvraag. Het is in de eerste plaats aan verzoekende partij om de nodige elementen aan te brengen bij de asielinstanties zodat zij kunnen oordelen over de nood aan internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist van verzoekende partij dat zij zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van haar identiteit, leefwereld en asielrelaas.

Dat verzoeker wel wist dat hij de nodige bewijzen diende bij te brengen, blijkt overigens duidelijk uit het gegeven dat hij in de loop van zijn vorige drie asielprocedures een veelheid aan andere stukken heeft bijgebracht. In tegenstelling tot wat verzoeker beweert werd bij zijn eerste asielaanvraag reeds duidelijk gevraagd “*Heeft u medische problemen?*” waarop verzoeker antwoordt dat hij gehoorproblemen heeft en hiervoor in behandeling is (zie CGVS gehoorverslag van 22 mei 2006). Dat aan verzoeker niet zou kunnen worden verweten dat hij niet eerder op de hoogte was van het bestaan van de organisatie die één van de attesten opstelde, kan evenmin ernstig worden genomen. Verzoeker werd in het voorbije decennium blijkens de stukken in het administratief dossier bijgestaan door verschillende advocaten, bij wie hij zich eenvoudigweg kon informeren omtrent de mogelijkheid om de heden voorgehouden medische problemen te staven. Dat al deze advocaten zouden hebben nagelaten om verzoeker over deze mogelijkheid te informeren, kan, indien verzoeker jegens hen gewag zou hebben gemaakt van zijn medische problemen, niet worden aangenomen. Ook verzoeker zelf mocht bovendien bij machte worden geacht om zich te informeren omtrent deze mogelijkheden. Zo bleek hij in staat om reeds in 2009 op eigen houtje een aanvraag tot machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet in te dienen, zich te informeren omtrent de voorwaarden dienaangaande, de nodige documenten neer te leggen en aanvullingen te doen. Eveneens blijkt uit de documenten die hij bij voormelde aanvraag voegde dat hij probleemloos de weg vond naar diverse onderwijsinstellingen, naar de sportinfrastructuur en sportevenementen en dat hij omringd was door personen die hem naar hun zeggen, van nabij kenden. Uit de vaststelling dat verzoeker wel bekend was met zijn omgeving maar niet naar een gezondheidscentrum ging om psychologische bijstand wijst erop dat verzoeker geen psychologische begeleiding nodig achtte. Dit kan blijken uit de neergelegde attesten waarin wordt benadrukt dat verzoeker bijzonder werklustig is, zich inzet voor zijn sportclub en een goede leerling is in de onthaalklas voor anderstalige nieuwkomers. Verzoeker doet intens aan sport en nam deel aan loopwedstrijden en marathons (zie attesten toegevoegd aan zijn aanvraag tot machtiging tot verblijf in het kader van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet). Verzoeker was bovendien na zijn aankomst in België in medische behandeling voor zijn gehoorproblemen, zodat ook deze dokter verzoeker kon doorverwijzen indien de noodzaak zich voordeed. Voorts kan nog uit het administratief dossier blijken dat verzoeker de tegenwoordigheid van geest had om in de loop van het voorbije decennium diverse advocaten te contacteren, verschillende asielprocedures te doorlopen en het belang ervan in te zien om een veelheid aan (andere) documenten te produceren. Aldus mocht worden verwacht dat hij ook zou hebben ingezien dat hij zijn medische problematiek diende te staven indien dit zich opdroeg. Immers, zelfs indien aangenomen zou worden dat verzoeker niet op de hoogte was of kon zijn van het bestaan van de betreffende organisatie, *quod non*, dient daarbij te worden opgemerkt dat hij zijn beweerde foltering en psychische lijden eveneens eenvoudigweg had kunnen laten vaststellen door één of meerdere andere artsen.

3.8. De bevindingen in de neergelegde medische attesten en de toelichting hierbij kunnen aldus niet worden gerijmd aan de overige stukken in het administratief dossier. Zo blijkt uit de stukken die verzoeker zelf aanbracht hij een gezonde man is die ernstig aan sport deed en ook pogingen ondernam om zich te integreren en hiervoor naar school ging waar hij het goed deed. Hieruit kan minstens een zekere helderheid en doorzetting blijken, alsook de wil tot slagen, zeker op sportgebied en op sociaal vlak. Dergelijke vaststellingen vallen moeilijk te rijmen met de medische attesten waarin wordt gesteld dat verzoeker het voorwerp zou hebben uitgemaakt van veelvuldige mishandelingen en martelingen, hij zou zijn gefolterd en daardoor dermate getraumatiseerd zijn dat hij noch in het verleden, noch heden volwaardige verklaringen zou kunnen afleggen.

Daarnaast dient te worden vastgesteld dat verzoeker hiervan gedurende zijn eerste drie asielaanvragen evenmin melding maakte. Hij beperkte zich door op algemene wijze te stellen dat hij werd geslagen, aan gehoorproblemen leed en mentale problemen kende waarbij hij niet enkel naar zijn asielaanvraag verwijst maar ook naar de gevolgen van de afwijzing van zijn asielaanvraag en de onzekere verblijfssituatie waarin hij sindsdien verkeert in België. Verzoeker haalde echter nergens aan dat daardoor niet in staat was naar behoren te spreken over de feiten die hij zou hebben meegemaakt en geleid hebben tot zijn vertrek uit Ethiopië. Noch verzoeker, noch de advocaten die hem bijstonden gedurende zijn verschillende asielaanvragen, formuleerden tijdens één van de gedurende zijn eerste drie asielprocedures afgelegde gehoren ook maar enig bezwaar tegen het plaatsvinden van deze gehoren. Evenmin haalde één van hen aan dat verzoeker niet bij machte was om deze gehoren te volbrengen en in dit kader volwaardige verklaringen af te leggen. Heden *post factum* het tegendeel laten uitschijnen is bijgevolg niet ernstig. Dit geldt des te meer nu verzoeker blijkens de neergelegde attesten slechts psychologisch wordt opgevolgd sedert 11 september 2015, zijnde 9 jaar na zijn aankomst in België. Indien hij werkelijk reeds in 2006 met dermate ernstige psychische problemen kampte als hij heden voorhoudt, kon worden verwacht dat verzoeker reeds (veel) eerder hulp zou hebben gezocht of zou zijn opgevolgd. Gelet op het feit dat verzoeker eerder nooit werd opgevolgd, is de stelling dat verzoeker reeds meer dan een decennium geleden zou hebben gekampt met de voorgehouden psychische problemen, louter en alleen gesteund op de verklaringen van verzoeker aan de arts van *Constats* op 21 april 2016, hetgeen de inhoud en de waarde van de attesten op dit vlak danig ondergraaft. Voorts kan nog worden opgemerkt dat verzoeker niet concreet duidt of aantoont dat, waar of op welke wijze de vermeende toenmalige psychische problemen zijn gezegden zouden hebben beïnvloed en van invloed zouden zijn geweest op de beoordeling van zijn eerdere asielaanvragen. Derhalve blijven de gedurende deze asielaanvragen gedane vaststellingen onverminderd gelden.

3.9. Mede gelet op het voorgaande, kunnen de neergelegde medische attesten en toelichting daarenboven op zich niet volstaan om alsnog te besluiten dat verzoekers initiële asielmotieven geloofwaardig zouden zijn en dat verzoeker indertijd werd vervolgd of slachtoffer werd van ernstige schade.

Te meer gelet op het tijdsverloop tussen de beweerde feiten en de in de attesten gedane vaststellingen, dient te worden opgemerkt dat de neergelegde medische stukken geen sluitend bewijs vormen voor de omstandigheden waarin de hierin vastgestelde aandoeningen werden opgelopen. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Een arts kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen werden opgelopen en dient zich hiervoor te steunen op de gezegden van de patiënt. Dit geldt des te meer in het geval van een medisch attest, opgesteld door een psycholoog of een psychiater. Meer nog dan in het geval van een arts die zich kan verlaten op fysieke letsels en symptomen, is een psycholoog of een psychiater bij het vaststellen van zijn diagnose en de eventuele achterliggende feiten immers afhankelijk van hetgeen hem in de gezegden van zijn patiënt wordt aangereikt. Het voorgaande vindt overigens bevestiging in de inhoud van de neergelegde attesten en toelichting. Hierin wordt inzake de vastgestelde medische aandoeningen weliswaar een graad van waarschijnlijkheid (van consistent over zeer consistent tot typerend) weergegeven, doch uit deze stukken blijkt voor geen van de betreffende letsels en (psychische) problemen dat deze met zekerheid of uitsluitend toe te schrijven zijn aan de door verzoeker omschreven behandeling(en).

Zo op basis van de neergelegde medische attesten en toelichting al aangenomen zou kunnen worden dat verzoeker in het verleden werd geslagen en/of mishandeld en daardoor heden psychologische problemen kent, dan nog dient te worden opgemerkt dat, gelet op de hoger gedane vaststelling dat de inhoud van deze attesten geen afbreuk kan doen aan de tijdens zijn eerdere asielaanvragen gedane vaststellingen, niet kan worden aangenomen dat dit zou zijn geschied omwille van de reden en in de omstandigheden zoals geschetst door verzoeker. Immers, gezien verzoeker over deze reden en deze omstandigheden geen duidelijkheid verschaft, kan het loutere vertonen van de aangehaalde letsels en symptomen niet volstaan om aan te tonen dat hij werd vervolgd en/of internationale bescherming behoeft.

3.10. De Raad stelt ten slotte nog vast dat, zelfs indien verzoekers vluchtrelaas als geloofwaardig zou kunnen worden beschouwd, *quod non*, dan dient nog opgemerkt te worden dat hieruit niet blijkt dat hij ingevolge hiervan bij zijn vertrek uit zijn land van herkomst in de negatieve aandacht stond van de Ethiopische autoriteiten, laat staan heden nog staat. Uit verzoeker verklaringen blijkt dat hij tweemaal werd opgepakt samen met een grote groep andere personen.

De eerste maal werd hij gearresteerd in een raid tezamen met veel andere studenten en tot na de verkiezingen vastgehouden, waarna alle studenten werden vrijgelaten en opnieuw hun studies konden verder zetten en de tweede maal werd hij opnieuw niet gericht opgepakt maar midden een studentenbetoging en kon hij, eveneens met een groep andere personen, ontsnappen. Verzoeker bleek daarbij reeds tijdens zijn eerste asielaanvraag over geen concrete indicatie te beschikken dat hij na zijn ontsnapping nog werd gezocht (administratief dossier, gehoorverslag CGVS 22 mei 2006, p.23). Zoals verzoeker zelf heeft verklaard was hij niet politiek actief in Ethiopië (zie p.9 CGVS-verhoor eerste asielaanvraag). Ook in de loop van zijn tweede, zijn derde en onderhavige vierde asielaanvraag haalde verzoeker niet één concreet en objectief element aan op basis waarvan kan worden besloten dat hij ten gevolge van de feiten die meer dan een decennium geleden zouden hebben plaatsgevonden heden zou dreigen te worden geviséerd of vervolgd. Nochtans is verzoeker steeds in contact gebleven met zijn zus (administratief dossier, gehoorverslag CGVS 9 december 2016, p.5) en kan aangenomen worden dat de autoriteiten hem in de maanden na zijn ontsnapping aldaar zouden komen zoeken indien zij hem wensten te vervolgen. Eveneens is redelijk te verwachten dat verzoeker via zijn zus zou gehoord hebben over de situatie van zijn medestudenten, zeker indien deze naderhand nog verontrust werden. Dit is niet het geval.

3.11. Verzoeker vestigt voorts de nadruk op zijn activiteiten in België, die hij staaft met de neergelegde foto's, en doet in dit kader gelden dat hij zich jarenlang, vanuit een oprecht politiek activisme en niet-aflatend inzette voor de Oromo zaak, dat hij een actieve rol speelde in de Oromo-oppositie in België, dat hij actief lid was en deelnam aan vergaderingen en activiteiten.

Vooreerst dient daarbij te worden vastgesteld dat dit betoog een loutere en kennelijke negatie en miskennis vormt van en geenszins afbreuk doet aan de tijdens verzoekers eerdere asielaanvragen gedane vaststellingen omtrent zijn vermeende (doorgedreven en oprechte) activisme in België tot in 2015. In zijn tweede asielaanvraag werd bij beslissing van 17 april 2014 van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geoordeeld dat verzoekers voorgehouden politieke activiteiten in België indertijd gefabriceerd voorkwamen en waren ingegeven door opportunisme. Er werd vastgesteld dat verzoeker geen uitgesproken politiek profiel had in België, met allerlei organisatie meeliep en dat hij alhier geenszins blij gaf van een verregaand activisme of een weloverwogen politieke opvatting.

Verder dient te worden vastgesteld dat verzoeker in het kader van onderhavige asielaanvraag, waar hij doet gelden dat hij opnieuw aan een aantal demonstraties en meetings van de Oromo-gemeenschap heeft deelgenomen, andermaal niet aantoonde of aannemelijk maakt dat hij gelieerd zou zijn aan of lid zou zijn van een bepaalde politieke partij doch zich er wederom toe beperkte om op een vrijblijvende en algemene wijze allerhande activiteiten te frequenteren, zonder daarbij op de voorgrond te treden. Evenmin toont hij aan of blijkt – in tegendeel met wat hij laat uitschijnen in het onderhavige verzoekschrift – uit de neergelegde stukken dat hij banden zou hebben of overleg zou plegen met voorname oppositieleden of dat hij zijn handelingen ook maar enigszins coördineerde of aanstuurde in het belang van de oppositie. Zijn activiteiten blijken aldus opnieuw duidelijk te zijn ingegeven uit louter opportunistische en persoonlijke overwegingen en niet vanuit een oprechte overtuiging en een doorgedreven politiek activisme. Verzoeker maakt geenszins aannemelijk en uit de aangevoerde informatie kan evenmin worden afgeleid dat personen met een gelijkaardig profiel vervolging zouden riskeren door de Ethiopische autoriteiten. Dat deze autoriteiten geen onderscheid zouden (kunnen) maken tussen waarachtige politieke opposanten en personen die, zoals verzoeker, uit louter opportunistische overwegingen deelnemen aan en meelopen bij allerhande activiteiten en dat zij zich aldus zouden bezighouden met een actieve vervolging van eenieder die uit louter opportunistische redenen deelneemt aan en meeloopt met activiteiten in het buitenland, is hoegenaamd niet aannemelijk en blijkt op generlei wijze uit de informatie die verzoeker bijbrengt en citeert.

Gelet op het voorgaande en gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van zowel verzoekers eerdere asielaanvraag als (de oprechtheid van) zijn politieke profiel in België, kan de blote bewering dat verzoeker telefonisch zou zijn bedreigd door de Ethiopische autoriteiten niet overtuigen (administratief dossier, gehoorverslag CGVS 9 december 2016, p.10). Dat de persoonlijke dreigementen zouden komen van een hooggeplaatst persoon binnen de Ethiopische overheid, is daarbij overigens nog minder waarschijnlijk. Dit geldt nog des te meer daar verzoeker zijn beweringen in deze, hoewel hij gelet op zijn eerdere asielaanvragen hiervan het belang zou moeten kunnen inzien, niet staaft aan de hand van enig begin van bewijs.

Het schrijven van de Belgische Oromo-gemeenschap kan niet leiden tot een andere oordeelsvorming.

Dit schrijven werd duidelijk opgesteld op vraag en ten behoeve van verzoeker en vertoont een uitgesproken gesolliciteerd karakter. Zulk attest heeft geen officieel karakter en geen officiële bewijswaarde. Verder dient te worden opgemerkt dat het *in casu* neergelegde attest in wezen een document betreft dat door om het even wie, om het even waar en om het even wanneer kan zijn opgesteld. Bijkomend kan nog worden opgemerkt dat het bijzonder bevreemdend is dat een organisatie als de Belgische Oromo-gemeenschap zich zou bedienen van het op het document vermelde Gmail-adres. Dit geldt des te meer nu in dit adres het jaartal 2012 vermeld wordt terwijl er in de voetnoten gesteld wordt dat de Belgische Oromo-gemeenschap slechts werd opgericht in 2014 en voordien actief was onder een andere naam.

Verzoeker kan met zijn verwijzing naar informatie over de situatie voor en de gepleegde misbruiken ten aanzien van Oromo in Ethiopië geen afbreuk doen aan het voorgaande. Uit deze informatie blijkt geenszins dat de Oromo, die met meer dan een derde van de bevolking de grootste etnische groep van Ethiopië uitmaken, in verzoekers land van herkomst op systematische wijze worden gevisieerd of vervolgd. Wel blijkt hieruit dat er door de Ethiopische regering mensenrechtenschendingen worden begaan ten aanzien van Oromo met een bepaald profiel. Waar dit vaak is ingegeven doordat de persoon in kwestie – al dan niet terecht – beschouwd wordt als dissident, lid van de oppositie of tegenstander van het regime, dient te worden opgemerkt dat verzoeker, gelet op de hoger gedane vaststellingen, geheel niet aannemelijk maakt dat hij zou worden aanzien als tegenstander van het regime en daardoor in de negatieve aandacht zou staan van de Ethiopische autoriteiten.

In zoverre verzoeker noch tracht te laten uitschijnen dat hij ingevolge zijn loutere verblijf (als Oromo) in het buitenland bij een terugkeer naar Ethiopië problemen zou riskeren, kan tot slot worden opgemerkt dat uit de door hem aangehaalde informatie, en deze in het administratief dossier, geheel niet kan worden afgeleid dat het een algemeen verbreide of gangbare praktijk zou zijn dat de Ethiopische autoriteiten zich ten overstaan van Oromo diaspora die terugkeert naar hun land van herkomst bezondigen aan wanpraktijken. Evenmin toont hij *in concreto* aan dat, waar, wanneer of onder welke omstandigheden hij aan zulke praktijken zou dreigen te worden blootgesteld.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Ingevolge deze vaststellingen toont verzoeker niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Uit de door verzoeker aangehaalde informatie kan voorts niet worden afgeleid dat de situatie in zijn land en regio van herkomst van zulke aard is dat deze beantwoordt aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.5. Gelet op het voorgaande toont verzoeker niet aan dat hij vroeger vervolgd is geweest of slachtoffer is geweest van ernstige schade. Derhalve kan hij zich niet dienstig beroepen op de toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien december tweeduizend zeventien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK